00:00:08 Interviewer
תודה רבה.

00:00:38 Pepo
כן, התחלנו להמשיך משם, ראינו אחר כך מרחוק את כל העקרונות, את כל הרוצות וזה. כדורים ועזבנו שם את המתים ואת הכל ואנחנו התחלנו לנסוע התחלנו לנסוע, הגענו בגבעה אחת, שם זה היה כמה צריפים ופתאום נתפסתי הרגל הדרך לא יכולתי ללכת אלוהים הצלחתי לבכות בעצמי אני חלט קמרתי את הקריירה זה הסוף שם ברים היו הורגים אותי לא היו הורגים זה מה זה אני שהקצין שלי היה בין החבר'ה בין הקבוצה הזאת שנשארו בחיים הקצין הקצין שאני עבדתי איתו אבל שמה לא ראיתי אותו בכלל בעקרון לא יכולתי לראות הוא לא היה איתנו וכשירדנו לא ראיתי אותו אז מה הוא עשה? הוא אחרי שנשאר הוא ירד מהעקרון הוא הלך לחפש מקום איפה הוא נמצא ובאיזה מה ופתאום הוא בא והוא אומר מה אם החבר'ה צריכים? אנחנו מה אכפת לכם? אנחנו מה שנמצא כאן שלום גרק, יווני, טוב, התחלנו לסיים באנו לגבעה הזאת לצריף, אנחנו נמצאים בגבעה, הם ענו למעלה וזה בשום מסוג שאנחנו בדרך כבר יום שלם וזה מה זה נתנו לנו סקטה פה חדמה וסיר והכל ושילו את זה, כל אחד תפוח אחד וסיר והכל זה היה כל האוכל בקצת מרק ככה והיא הייתה פה חדמה בלי כלום בפנים מה עם חמי? נשארנו את הערב לשם מסביב לצביב נרמצו כמה בפנים הם ולמחרת בבוקר בית הנוחה שוב קדימה התחלנו לנסוע, כאן כבר זה התחיל רעיוני איפה אנחנו נוסעים, מה אנחנו נוסעים, לא ידע אף אחד נוסעים ונוסעים וזה לא נגמר, 17 יום היינו בדרך לא תאמיני 17 יום בדיוק, לא היה לנו מה לתת, להם גם כן היה ביום החמישי השישי נדמה לי, עוד הפעם השיגו משהו בצהל, זה ידע מה, נתיבו לנו חתיכת לחם ככה, קטנצ'יקי, ישן, ככה, מי יודע כמה זמן הלחם הזה, לא חשוב, מה זה עזר? לא עזר כלום. היינו תובעים את זה על השלק שזה יהיה רך שנוכל לאכול הנה כל רגע הנה שותים שלק טוב, אפשר ללכת עוד הפעם, שוב היינו פתאום זה נעלם, אז לא אני ממשיך עוד בא הגרמנים, ראה שאני צונע מה קרה לך? כל אחד שם את היד ואני הולך איתה זה דבר שאני צריך לספר את זה ואני חשבתי כבר לא יכולתי יותר כבר רציתי לשבת לגמור כבר עם העינויים האלו הכאבים וזה פתאום אנחנו הולכים לעבור נער אחד הוא אמר שכל אחד יעבור עד כאן במים ובחורף בלי כלום רק בפיז'ם אתה תראה אצלך מה זה היה אמרנו נעבור, הנה יש לנו מזל, נעבור את זה התחלנו לעבור, פתאום אני מרגיש באמצע נער הרגל שלי הולך לא תאמין לי דבר כזה, הרגל שלי התחילה ללכת אמרתי לחבר'ה סביבותי, אם אני הולך, הוא אומר לי לא צריך לקום, הוא אומר לי כל הכבוד, אני לא יודע עבר הגרמני מסתכל, כל פעם היה עובר להסתכל אומר, מה שדעת מיין שאומר לי, מה זה קרה לך? אמר לי, זה צריך לזגות? אמרתי לו, זה בסדר, זגות. הוא שמע אותי. בגללו אני נשארתי בחיים. אם הוא לא היה שם את החבר'ה האלה, אני לא הייתי. כל אחד היה יושב ברחוב וזה היה הוריד לי אותם

00:05:25 Interviewer
מה היה שמו?

00:05:28 Pepo
כולם, לך ותזכור את השמות שלהם. לא הייתי, אירובישרפיר הייתי קורא לו אפילו לא ידעתי היו. כמה כוכבים כאן, אירובישרפיר שמתי לו ידעתי שקצינים אונדישרפיר, אונדירובישרפיר, אונדירובישרפיר, הכל פיר בקיצור היה עץ התחלנו לאכול עץ היו שני אחים בקובדה שלנו, שני יוונים, שני אחים, אחד בשביל השני היה הורג את עצמו. באנו לצד, עזבו אותנו בזה, בדיבה כזאת, מלא דשא, מלא עשבים, מלא זה, כל אמרנו, אה, עשר עשר, אם הפרות חיות עם עשר, גם אנחנו נחיה עם עשר. אולי את האנשים אוכלים ככה, את האנשים שלך תקצוב, אוכל דס שני האחים האלו, בעצם כשהיו אוכלים, מצאו שני בצלים ולקח כל אחד אחר לבצל שלו, כעבור חמש דקות הם מתו, שניהם נשארו על המקום, אנחנו הולכים לנהל אותם, אמרו לנו לקום, ואז מתו ראו שם את הזנב של הבצל, אכלו את הבצל הזה ואת הזנב מסתכל אחד שם, היה אחד שם אומר זה היה בצל רע הוא אומר, ואז ידענו שזה בצל, אכלו בצל רע מכל אלה שכחנו עשב, לא קרה לנו שום דבר למחרת עוד הפעם עשב, למחרת שבעה שתיים שעות שבת, נו ככה אני לא לא יודע איך לספר את זה אני לא חושב שיש עינויים יותר גרועים מזה סבל יותר גדול מזה אין, אין אין שם בקיצור או תותו אנחנו הולכים להגיע למחנה הריכוז מטהאוז או, ברוך השם הגענו למטאוזן, נכנסנו בדלת בפנים למחנה, מחנה, מחנה, ארוך על כל 24 שעות חתיכה, זה הכל, היית מצרים, מצריפים, הפשיטו אותנו באמצע החורף, מטאוזן זה בגבעה, כל אביב, הפשיטו אותנו, הכניסו אותנו בזה במקלחות והיו הממזירים שם השיבועים גם כן אבל הם היו הקאפוסים שם האחראים הקאפוסים היינו לקחו צינורות של מכבי אש התחילו להשפיץ לנו מים במקום מים חמים למעלה מים קרים מה לא עשו מאיתנו שמע ריגוק כמו אחר במבט אני פתאום קם אחרת אני ראיתי שמדברים בספניולית דיברתי באחד בספניולית ואה! זה ניקח אמרת למה דיברתי? כי קיבלתי מכה אותו רגע אמרתי אוי אמא אוי אמא בספניולית אח ממה יש אמרתי אח ממה הוא שמע את זה הוא אמר בוא נא איך אמרת? אני ידעתי שהם מצפרדים שם כל אלו, אלו הממזירים הקומוניסטים שהיו אצל פרנקו היטלר היה יחד, היה לו פארק איתו הסכם איתם עם פרנקו הוא נתן לו את כל הציוויים מבית סוהר את כל האלו שהיה עליהם כל הנבלות, הנחוך שלי ספרדי פרנקו לא רצה אותה פרנקו היה ימיני, זה קומוניסטים נתנו את זה, והוא לא רצה גרמנים ביחד התחילו טוב, תהרגו אתם את היהודים במקומנו אמרו הגרמנים, בסדר אבל כשאני דיברתי איתו בספניונית התחלתי לדבר, ידעתי שהוא ספרדי אמרתי לו שאמא שלי בברצלונה ובאמת, לאמי הייתה לה אחות בברצלונה אבל אני לא ידעתי ממי זה שם, הפעם אמרו שהיא נולדה בטורקיה והעבירו אותה עם ההורים, הגיעו לזה לימן וטוב, שאלתי את השאלה אני כשהייתי עוד ילד, איך זה הגיע אחותה? סיפרו שהם הלכו והיו שם סיפורים סרק טוב, זה דיברתי איתו בספניולית הזו הוא אמר התרחשת טוב קצת זה דקק בגדים ולעמוד שם באתי לשם, הוא בא והוא מביא לי חתיכה דקה כזה אה! אמרתי לו זה היה שביעי שבת אמיר, אני אומר לך זה היה צריך הרבה הרבה מזל והרבה הרבה מאוד סכר איך להסתדר איך לגנוב איך לזה זה אתם לא יצאתם משם כל אלו שהיו טמאים אף אחד לא חזר טמאים אומרים לא טמאים טמאים אף אחד לא חזר נאזים לא רגדינים לא זה אף אחד כולם הלכו רק בבזירים אלו רק יצאו משם אלו שידעו לגנוב ולהסתדר עם המון זמן המון צפק איך אני אסביר זריזות וכל מיני דברים שהיית צריך לשקול את המצב איך זה שם ולברוח מזה או לברוח או להיכנס מזה הרבה דברים טוב הסתדרתי יכולה הלכתי לצריף שלי היינו שם למחרת קבענו למחרת לקחו אותנו, העבירו אותנו בלינץ', לא לא, לינץ', קוזי, קוזי ליץ', קוזי צבאי, היו שני ערים, שני ערים, כמו שני ביצים ככה, שני ערים ככה, בכל ער מלמטה זה היה בבית חרוש של הווירונים, שם פגשתי כמה ימנים פגשנו, דיברנו איתם בחצר בערב ועמדנו שם עד הסוף שלושה חודשים ככה, משהו כזה לא יותר, שלושה וחצי חודשים

00:12:32 Interviewer

הם לקחו כי הם ידעו שאתם באים מבית החרושת? הם ידעו שאתם באים?

00:12:38 Pepo
לא, כשנכנסנו לפנים אה כן הם ידעו כי הקצין הוא נתן שזה לא בני מקצוע שבאו מבית חרוש. וסבבה ודאי אחרת לא היו מביאים אותנו שם היו עוד כמה מחלוקים כי במען האמת זה היה אוסטריה מה אתה רוצה זה באוסטריה זה כבר סוף המלחמה שם זה נגמר המלחמה גמרו את אוסטריה ולמחרת כבר היו בגרמניה אה חצי היו באוסטריה האמריקאים היו באוסטריה והרוסים בגרמניה בדרלין כבר סגרו אותם בצורה גלימה, צרפתים כולם סגרו אותם ככה טוב, עבדנו בבית חרושי ככה עד הסוף פתאום לקראת הסוף אנחנו נשמעים שמועות, גרמנים כבר מסתלקים ויזמו כמה גרמנים עם הסמר כאן של מגד דוד, משלף אדום, לא מגד דוד, משלף אדום. גרמנים משלף אדום? אמרנו חבר'ה, כבר ניצלנו, מה זה ניצלנו? שמה בצעקה הזאת ניצלנו מתום המון חבר'ה. מהתרחשות מזה אי אפשר לספר את זה מה שקרה שם אני לא יודע אם קיים בן אדם שיכול לספר את זה אבל אני הרוסי אמר לי הוא מה לא הוא מה לא עושה לי ככה מה לא מה לא לאט לאט לא לרוץ טוב אנחנו רואים ורוצים כולם אמרתי שיתחילו להסתדר ונשארו כמה מאינו, כמה מאינו לא עשו כלום, פתאום אנחנו רואים עושים לא אזעקה, קוראים אותנו למסדר, יצאנו למסדר, למעלה במסדר היה חלון, היה הבניין שלהם, יצא קצין שמה מהגסטאפו עם ה... עם הזרקן, עם הלוח כאן הוא אמר תקשיבו טוב אבל אנחנו לפני זה שיצא בחלון שמענו שני עיריות עכשיו לא יודעים מי יפוסק, מי יודע, הרגו מישהו בחוץ, שמענו את העיריות קראו אותם, יצאנו מהצריפים כולם, כי הרוב היו בצריפים, זה היה קל יצאנו שם, לימדנו בזה אז הוא מסביר הכל בגרמנית שם אפלינגה הוא אומר אפלינגה זה שבויים יש לי הודעה בשבילכם מצמחת ידענו שזה איזה חוב אבל הוא אומר זה היה יכול לקרוא האסון הכי הגדול כי אני בתוך החראי למחנה הזה קיבלתי הוראה אם מישהו לא מאמין אני יכול להוכיח לו את זה קיבלתי הוראה לקבור אתכם חיים מתחת למתח הראש איך? כבר עבדו מלפני כשהתחילו כבר, שמעו שכבר באים אמריקאים, התחילו לעבוד מסביב דינמיטי לסגור אותנו שם קבר חי יחד הם לא רצו שהאמריקאים יתפסו את האווירונים ואת המתח הראשית ואותנו גם כן, לא רצו פתאום בא אופנוע עם קצין אחד גרמני הוא מספר עלה למעלה אצלי הוא נתן לי פקודה רק ללחוץ על זה כל הערים יקשיבו לעשות אזעקה מבוימת אתם נכנסים לערים מתחת לערים זה היה המקרה שלנו ואז הכל היה נגמר עם לחיצה אחת שתי לחיצות לחיצת הער אחת לחיצת הער השנייה בא הקצין, הוא מספר כי אני סירבתי, אמרתי לו אני עד היום בתוך קצין כזה לא הרגתי אף אלו אחת אתה פתאום אתה שולח אותי להרוג כאן קרוב ל-800-900 אנשים אולי יותר אני לא זוכר את המספר אבל היינו שני מחנות, מחנה כנוי ככה, מלא אז הוא אומר לי שאני סירבתי והוא נתן לי פקודה להרוג את עצמי לפי החוק של איטליה כל מי שהיה מסרב היה נותן לו את העמדה בבקשה היה שם לו כדור בבקשה תהרוג את עצמך והם היו עומדים בצד והוא היה הורג את עצמו כל קצין כל חייב הוא אומר כן, נו פרופסור, הוא עושה ככה, מוציא את האקדח, מכניס כדור, אני הורג את עצמי למען האנושות, הוא עושה ככה ופתאום סובב את היד, טק טק הורג את הקצין. הוא הוכיח את זה, עלינו למעלה, ראינו את זה. אז זה החייל, הסמל שהביא אותו עם האופנוע הוא שמע עיריות עצובה, איכשהו הוא עולה, הוא כבר היה עצוב והוא לוקח את השמץ, תטעה אותו גם כן, הרג אותו. אבל את זה אנחנו לא שמענו, שמענו את העיריות, שני עיריות שנתנו. הוא אומר, זה המצב, אתם נשארים בחיים, ואף אחד שלא יתקרב על יד המכונה. אני ביטלתי, הוצאתי את החוטים מהבטריה, הוצאתי את הכל, הוא אומר, אתם נשארים בחיים. הוא לא הספיק את זה לדבר, הטנק הראשון האמריקאי בא בכבוש, מסתובב הטנק, ישר על הדלת. הדלת היה ציפור הגרמני יחד עם הסטאר שלהם, הוא אומר, הוא נותן צעקה אחת אמריקאים בגרמנית, הוא אומר, כולם הצידה, הוא אומר. כולם מהצידה אחרי הבניינים עלהו כולם ירד החייל מסתכל על הבניינים

פייר אובר רוט טראק נותן להם שם פגז אחד כל הדלת עם הציפורים והכל הכל המחנה ריק המחנה פתוח ככה השחררנו הוא אמר אף אחד שיראה לזוז תקף באים, אינפורס, אינפורס זה עזרה כן, אינפורס לא נקרא? תגבורת, כן טוב, פתאום אנחנו רואים משאית אחת, שנייה עם שלב יורידים חיילים כולם עם מסכות לבנות כי אנחנו היו הרבה חולים אצלנו, היו באיזה אבל טיפוס לא היה אצלנו שם, כי זה היה גבוה, זה מקום זה. בפרשה היה טיפוס, כי זה היה בגטאות וזה מקום. טוב, אז הוא... ירדו אמריקאים, ירדו, הביאו קונטיינרים, צימיטריות עם קונטיינרים, בכל קונטיינר זה היה מעבדות בשביל רנקר והכל, עקיגם, עקיגס והכל מה שצריך לבן אדם. עם ציריקות, אחיות אמריקאיות, עם הזה, הכל מלמשת חיילת, אבל עם הזה, עם הקובע לבני עם הצלע כן, נכנסו, ירד אחד שידע גרמנית טוב הוא אמר, כולכם הציד תעמדו בתור אחד אחד, תעשו ככה שלושה ארבעה תורים. אמרנו ככה אחד אחד, אמרו אבגדים למטה כולם, כל כך. צרנו את אבגדים, באו עם ההפקעה הזאת על כל הגוף, עברת יותר הלאה, היו ספרים, כל הספרות. מכל המקומות, כל הכל עשו אותנו את זה ישב מי שם אחרון אחרי הספה למקלחת בינתיים הם הביאו גרמנים שבויים ניקו את המקלחות שם הדליקו את הבועלים מים חמים הביאו סבועה אמריקאית היית עובר אחות אחת היה נותן לך סבון גופייה תחתון, מכנסיים, חולצה, זוגנה עליי, היית מקבל הכל את זה, היית הולך, היית בא למקום, עושה את זה במקום שלך, נראה לך את המקלחת. ועשו טעים, טעים, טעים, טעים, ככה דברים. יצאנו כולנו משם, מה זה? מבריקים. אבל בינתיים, אסטרומקס זה ריק. אוכל, אוכל, אפילו במחנה שהיינו לא נתנו לנו פה מ-17 יום לא באנו לנורמליזציה, עוד לא בא הסתומס לזה אפילו שלא היינו אוכלים הרבה בקיצור אחרי שיצאנו כולם מלבשים כל אחד בגדי אמריקאי, ראית את התמונה? הראיתי לך אפילו כובע אני מצאתי לבן, שמתי גם את הכובע הזה, הוא אמר לי בסדר, טוב, אבל הוא, עכשיו רבותיי, תעמדו דפם בתור, יבוא הטבח עם האוכל, כולם אוכלים רק מרק, אבל בינתיים מה קרה? בינתיים כשנכנסו את הזה וביקשו אוכל אמריקאי, צריכו כוסאות, שוקולדים, הכל הכל היו חבר'ה שאכלו כבילודי זינטריה, הרוב מתו מהאוכל הזה אני, אמא רוצה, שאמרתי ישבנו, אמר לי לאט לאט ישבנו בצד, אבל בכל זאת ראינו שבאים כולם, הם נלחמים מזה, נכנסנו למקסם, פתאום אני מקבל עם מעפרה כזאת נותנים לי כאן, תראה איזה סימן אחד, הרוסי שלי הוא ראה שזה אוקראין, אני לקחתי לחם, הוא רצה לקחת ממני את הלחם וזה, מצאתי לחם, אז הוא בא, הוא הוציא, היה לו סטילט, שמצאנו במחסנים, כל הרוסים לקחו מגפיים עם סקנים, עם סטילטים, סקני קומנדו, מילאו את זה, לא אחד, ככה, מסביב הכל תפסו 17, תפסו מעילים, ובסוף אחד הרוסים אמר, אידיוטים, תעזבו את המעילים של ה-10, יהרגו אותך. האמריקאים יהרגו אותך. אז שהבינו, זה טוב, אבל לקחו כולם, נשק כולם, אני מצאתי בראוני קטן. זה היה מצוין, שמתי את זה כאן. הרוסי שלי גם כמצא

00:24:24 Interviewer
זה הרוסי שהיה איתך בבית החולים?

00:24:26 Pepo
כן, כן, בטח, בטח, זה סיפור, אני אספר עליו הרבה.

00:24:30 Interviewer
איך קוראים לה?

00:24:31 Pepo
ליוניקה ליוניקה ו... יחד... אחרי שנתנו לנו את המרק אני רוצה להמשיך את זה אכלנו פחות. או יותר כעבור שעה תעמדו בתור אחרי שעה, שעה וחצי של המרק הביאו לנו לחם, לחמים.

אמירו, נתנו פקודה, אף אחד שלא אוחד את הלחם כי יש רעל בפנים. הגרמנים גם על זה דאגו. כי הקצין, שכחתי להגיד, הקצין הודיע, שלא, אל תיגעו בשום דבר, הוא אומר. אתם לא יודעים כמה מלוכלכים, כמה ריביות היו כאן שיכולים לעשות. רצו להרוג אתכם, אני לא עושה את זה. שאלוהים יסלח לי, הוא אומר. טוב. עכשיו כשנכנסו יצאו כמה רוסים שידעו גם אנגלית באו לקצין מטר מטר וחצי מהם אמרו לגרמני תרד למטה אתם רואים את היהודי הזה הגרמני הזה הציל אותם את כולם תעלו למעלה עלו הקצינים ראו את ה... משאבות הכל הכל, ראו את זה, הוא ראה את החוטים שהוא הציע את הכל אמרנו לקצין, מה אתה רוצה שנעשה לך? אני לא רוצה לראות את העם שלי יותר, הוא אמר זה הנקודה הראשונה שני, מה שאתם רוצים תעשו ממני אני את שלי עשיתי, את שלו אם יסלח לי לא נגעתי באף אחד, קודם ולא עכשיו. אז מה אמרנו הקצינים? תיקחו אותו, תלבישו אותו, חייל אמריקאי. איפה אתה רוצה ללכת? שמו אותו בדקות, ישלחו אותו באמריקה. הוא אמר, אני לא רוצה לראות, באמריקה זה טוב בשבילך? נתנו לו מכתב מהגנרל. הכל, ושלא יגיעו בו שזה אחד הגרמנים הטובים הטובים שקיים, ושהציל חיילים והציל זה, והוא כתב שם קבלת שבת

00:26:50 Interviewer
איך ידעת על הסיפור הזה?

00:26:52 Pepo
כי סיפרו לנו את זה, בטח, אני אספר לעוד, היה לי מקרה שם, מקרה. מתי שהכניסו אותי? בזה, בקונטיינר שהיה... הצילום, מכונת הצילום והכל זה, פשטנו חצי, נכנסנו, אחרי המבט עשו לנו את זה. פתאום הרופא הוא קילט ביוונית. גם הסמ"ד שהיה ידו, הוא היה יוונית. עבר הרבה זמן שהם נסעו לאמריקה והם היו כבר בצבא, הם יהודים בצבא. בנחתים, אין? יש, בכל מקום. יש לי עוד סיפור, כשאנחנו בטיול באמריקה, מצאנו שם יוונית, ודיברתי איתה, הכל, לא חשוב. אז הוא, כדי, שמעתי, איך שבא התור שני, אני אמרתי לו, ויוונית אני שואל אותו, ואני עד היום, אני גדול ביוונית, אמרתי לו. פטריוט, אתה יודע מה זה? מה זה פטריוט

00:28:05 Interviewer
תשאל אותי? כן.

00:28:08 Pepo
פטריוט זה כשזה שני אחים מאותו העיר, מאותו הזה, לוחמים וזה. אקו זה פטריוטי. ככה,? קראתי לו פטריוטי. מה אתה מקרר בצורה כזאת? מה הוא עשה לך? הוא שמע איך אני מדבר איתו הוא עשה תקף ותסלף ככה שלוש פעמים הוא עשה תסלף הוא אומר עדיין אם אני בוא נשב כאן הוא אומר קרה אחות אחת תמדי כאן אז תדברי לי אחר כך מה קורה הוא ישב איתי דיבר דיבר דיבר הכל ואחר כך הוא אמר לי ככה, תשמע, נתן לי בזבוק ויטמינים כזה קטן, עם 100 כדורים קטנים אדומים, הוא אומר כל בוקר אחרי האוכל תיקח אחד, גמרת? תסתובב, אל תחשוב יותר על זה, ותבטיח לי שאתה מאותו הרגע אתה אוכל כל יום שום אני ידעתי מזה, אבל שוב, זה סיפור של היוונים. הם אוכלים הרבה שומי וזה בזיתים, זה הבריאות. וזהו, דקקתי ועשיתי. עכשיו, הלאה, יש עוד זמן

00:29:37 Interviewer
אנחנו נעצור כאן ונמשיך בקלטת הבאה.

00:29:40 Pepo

יאללה, שיהיה. תודה רבה אז הוא נתן לי את המקבוק הזה.

00:30:19 Interviewer
רק רגע, קלטת מספר 6, רעיון עם יוסף כהן, סליחה.

00:30:25 Pepo
אחרי שדיברנו עם האמריקאי והזה והכל, קרא את הזה, את החייל הצבאי הזה, שהוא היה גם? קיימני, אמר לו, תשמע. תכין לו תיק מלא כל טוב, כל טוב, למה שיש לנו. זה פטריוט שלנו, זה אח שלנו, תן לו את הכל, תשים לו גם סיגריות זומן שהן סיגריות המלך. ואני מכין לו אזמאי, אזמאי זה תעודה. הוא הכין לנו תעודה, היה בקרון האחרון. היו מצלמים אותנו ונותנים בזה בכרטיס עם התמונה והחותמת האמריקאית וזה זה היה נקרא שטיכטח שטיכטח זה סמכתח ובזה אנחנו היינו עוברים בכל מקום ובלי לשלם הם צידרו בצורה כזאת בקיצור לקחתי את התיק, יצאתי לדרך, אמרתי לרוסי, הוא אומר, מה זה על ידיך, בכל מקום אתה מציג עליי. נתתי לרוסי קצת, נתפסתי, התארגנו עוד עם כמה יהודים שם, חבר'ה, נסענו לזה. לא, נסענו ללינץ' אבל הוא אמר לנו ששמונה ימים אנחנו יכולים להסתובב אבל אחרי זה כל אחד ילך בבית שלו מישהו אמר, אני לא שמעתי את זה התחילו אנשים לרוץ לבתים שם, כל האזרחים שם ברחו כל אווירות, אווירות שם, כל הדרך הזה, ממטר זה ללינץ' הכל וירות איזה וירות, איזה עוד אז הוא רק את הזקנים שם ומכל אני נכנסתי בביר אחת מצאתי זקן אחת רק עם הפיים ככה היה, לא היה אף אחד שם נכנסתי בפנים הוא לא שאל אותנו, לא דיבר אותנו לא היה אף אחד בו בדרך בדרך שיצאנו למחנה אני יצאתי עם כמה עם כמה יוונים את שומעת? יצאתי עם כמה יוונים לא עם היוניק היוניק יצאתי אותו עם החברים שלו גם כן, אוקראיני ורוסי הוא לא ידע מזה, אני יצאתי מה אתה נכנס לבתים כאן? בקטים, נעליים מעילים, היה לי מעיל פרמר מה זה מעיל? פאפאפאפאפאפאפאפאפאפאפאפאפאפאפא בתים של הגרמנים השניים בכל בית היית רואה תמונה של קציץ הגענו לליץ באנו למקום אחד את מי אני רואה שם בליץ? החבר שלי עם עוד שני אוקראינים גריט! אם יש דעה הוא אומר לי תעבור להם הלכתי אצלו היה מדבר קצת רוסית איתי מה קרה? אני אומר לו חבר'ה רגע זה החבר שלי מה קרה? מה זה? בואו אנחנו נכנסים נהנים צורגים את כולם כאן בואו כל אחד עם 17 גנבו 17 מהמקצוענים של הגרמנים הכל כי היו כמה גרמנים עזבו את הנשק במרחוב שלא הדפיסו אותם אני לא הייתי מאמין, אני בווינה ערקתי שני אנשים אני ועוד אחד ערקנו בווינה שני אנשים עם החבר של יוניקה יוניקה לא היה אותו הרגע איתי, היה החבר שלו, אנחנו הסתובבנו בפארק של וינה ראינו זוג שם, מה זה, איזו הועצרית, איזו עגידים הכל עובר הוא אומר אני אוהב אותך אני ביחד איתך אמרתי רק נהרגנו שני גרמנים בעל ואישה גרמנים רעיצים לא הסתכלנו כלום אכזרית? לא אכזרית זה מה שעשינו לקחנו להם את הכל לקחנו את הכסף לקחנו את הכל הלכנו כמו כלום פתאום תופסים אותנו מביאים אותנו בגיפיו ברגע שהביא אותנו אז כרגע הרוסי גם כן היה שם בסביבה הזאת הם באו גם כן במקום אחר פעם הרוסי דיבר עם הזה עם ה... בביא... אה! שכחתי להגיד אנחנו השתחררנו עם האמריקאים אבל בשביל לעבור בווינה היה באמצע בין וינה למטה הזה היו הרוסים כי הרוסים שחררו את וינה הבנת? בואו נעשה את העוד כי זה ככה בדיוק ושם בווינה נפגשו שני עצמאות היה כל כך מרגש היום הראשון, אנחנו ראינו שורה של טנקים אמריקאים עם התותחים ככה ושורה של טנקים הרוסים ככה עם התותחים ולכל פינה של טנק יש דגל של הארצות ובפנים כל החיילים עומדים על יד הטנקים בשורות מה זה? מערכת זה זה עשה לנו כל כך טוב אין לך מוצא מה זה זה התחיל הקצינים דיברו ביניהם והכל והחיילים אחד נתן סיגריות אחד נתן מחור ככה נתן זה הרוסים לא נתנו כלום האמריקאים נתנו לנו טוב עברנו עכשיו אנחנו נמצאים במקום של הרוסים אחרי זה מה שקרה בפעם למחרת תפסו אותנו, הביאו אותנו בגיפיו בא הרוסי הזה והוא מדבר וזה זה הרוסי הזה החבר שלי לא

תאמין היה רב סרם בצבא האדום רב סרם הוא אמר איך זה יכול להיות אמר לי טיפש אני נהייתי יהודי נכנסתי איתכם הוא אמר ככה היו הורגים אותי הגרמנים היו הורגים אותו בלי שום ספק אני לא יודע איך הוא עשה מה הוא עשה זה מה שהוא סיפר לי זה מה שאני אומר רק דיבר עם הקצין תקף תקף ואז אהב אותנו אהב אותנו נתן לנו גם סיגריות בכל הוא אומר לו תראו זה לא הורגים ככה מה זה טוב, אמרנו אתה צודק וזה, וכל, לקחו לנו את ההנדחים והוא למזלו במכנסיים, במג"ב שלו נשארו השקידים, זה מה שהיה לו השני לא, אמר אין דבר, חזרנו בחזרה במלון יש שם בווינה התחילו לתת לנו ג'וינס קומוטי אוכל וזה ואנחנו אמרנו נלך לאכול נחזור כי בערב הייתה צריכה להיות חגיגה בזה בטנקים האלו השני צבאות ככה הם שמעו מהרוסים טוב מה איפה נלך בית מלון לא היה רחוק אנחנו לשם אכלנו את זה והכל, חזרנו חזרנו, פתאום אני רואה את יוניקה, חבר שלי הוא נתפס עם חייל, גם כן עם שני דרגות מתנשק איתו בוכים שניהם היה אח שלו, טנקיסט, מפתה טנק סטאשה, אחד אומר יוניקה, סטאשה, האם היא פה יומת? אחד מקנה לה אירוויזיה לשני אצל הראשים זה ככה, עם בוט פעימה זה בתוך חלוץ והיינו בצבע חגיגה ושם נפרדתי ממיליון ומי שקוטעי נשארתי אותו, בכינו שנינו והזה והכל הוא הלך עם האח שלו כבר הוא תי קבלה, היה קצין גבוה הכירו אותו, זה לא סתם ככה הוא אמר, אני מסתדר שאני נפרדתי ממך עברנו חוויה לא נורמלית, הוא אומר לי הרוציף שמעתי שאני יכול להיות שאני חי בגללך כי אני הוצאתי את הפטנטים האלה וזה והכל זה בסדר, תראי, כי אני נגעתי כאן בסדר כן ו... נפרדנו, אני יצאתי עם החבר'ה שלי, אמרנו, חבר'ה עשינו אספה בינינו בבית מלון, מהיום כסף היה לנו ככה, מרקים בכיס אחד, דולרים בכיס השני, שערונים בסיטונאות בכיסים, מה לא עשינו

00:40:08 Interviewer
מאיפה?

00:40:09 Pepo
חנויות, נכנסנו, ושכחתי לספר שבניץ מה שעשינו, אני לא נפגשתי שם עם יוניקה והחברים שלו,. פתחו חנויות, הוא קרא לי הלכתי איתם, פתחו חנויות מה זה, פתחו צורף אחד מצאנו לבנה של זהב כמו בגודל של לבנה עכשיו אני איתם האוקראינים לא רצו לתת, הוא אומר אני רוצה שתלכו כבן מת הוא אומר, ואז קודם כל הוא יקבל את המנה שלו אחרי שהיו לי שעונים ככה היה לי שעון שח עוזה, אחד השעונים הטובים בעולם, אין יותר טוב מזה בגבול, וזה סיפור ארוך, בגבול בים הנקחו לי את זה הממזר הקצין הזה, הוא לא נתן לי להיכנס עד שלא לקח לי את ..השעון אמרתי, קח את השעון שלך, לקחתי ו

00:41:07 Interviewer
ראיתם שעשיתם אספה במלון?

00:41:08 Pepo
כן, אספינו במלון, אספינו בלובי, עשינו אספה אמרנו שמעכשיו והלאה חבר'ה אחד יעזור לשני. כל הדרך עד יוון עד סלוניקי אנחנו נעבור את כל עיר הבירות של אירופה אין

00:41:26 Interviewer
כמה.

00:41:27 Pepo

הייתם? חמישה שחרים אחד הוא נשאר חולה, שכחתי, נשאר בבודפסט חולה הוא הראה ג'ויזי. הכניס אותו עוד בידי בית חולים, לא ראינו אותו כי אנחנו נסענו לא ראיתי אותו יותר וזה היה חולה וזה קר לו, נתתי לו את המיל פרוואי שהיה לי, נתתי לו ונשאר אצלו לא חשוב התחלנו, אמרנו אנחנו בווינה יאללה ניכנס בצ'כיה לפראק אנחנו לפראג, היינו במרכבת בלי קשר, היינו מראים את הזה בלי קשר נכנסנו בפראג, הייתי כמה ימים בפראג, אמרנו יאללה אנחנו נכנסים לרומניה באנו, עבדנו, נכנסנו בבודפשט אני ראיתי את כל העירייה ברשותה היא בבודפשט היו הרבה יהודים שהיו פרטיזנים ברחוברים ויהודים שחזרו מזה אבל היו יהודים שנשארו עם הרכוש שלהם עם הכל אלא פרטיזנים קיבלו את הכל או שנשארו בשמות אברמן נכנס לבית כנסת איזה בית כנסת בבודפשט מה מה מי ואני אמרתי לשמה שאני כהן אם יש משהו עליתי שמה בברכה קראתי מה שצריכים לקרוא בידע תורה וזה וכל, קראו לי פרשה הייתי שמח אותו היום בסדר גמור טיפלו בנו, כל משפחה לקח אחת אני נכנסתי במשפחה שהייתה בת בודדת שם יחידה במשפחה כמעט שהתחתנתי כמו יפהפייה, מה זה יפהפייה? טוב אשתי גם כן לא הייתה פחות, אבל יפהפייה. בובה, שומרת. ואני הייתי בחור יפה, ספר, הצהרות כבר התחילו, כמו עכשיו, כבר הייתי ספר שחור כזה. הלכתי איתה, יצאתי כמה פעמים, הם רצו להתחתן. אמרתי, תראו רבותיי, יש לי תוכנית לחזור לצלוניקי. לחפש מישהו מהמשפחה שלי עם חי, כי אף אחד לא ידע מי חי ומי לא חי. חזרנו ככה כמו עיוורים. ברגע שאני לא אמצא, אני לקחתי את הכתובת שלהם, אני שולח לכם מכתב שאני בעדם. עזבנו את בודפשט נכנסנו לבוקריס ברומניה שם לא מצא חן בינינו שם לא היו היו יהודים אבל לא נשארנו הרבה שלושה ארבעה ימים יצאנו איפה? נלך בבולגריה, נכנסנו בסופיה, בסקופיה, סופיה זה של היוגוסלביה. בקיצור, שם היהודים היו הרבה, שם אב בולגרי יהודי לא יצא, לא נתן, המלך נהרג בגלל היהודים, אם אתם יודעים את הסיפור. הרגו, היטלר הרג לי את המלך בגלל שלא רצה לתת יהודי אחד לפולין, לגרמניה. הוא אמר מפריעים לך אתה מפחד מהם הוא אמר שמפריעים לזה אני סוגר אותם כאן עשה מחנה והסגיר שם והיו כולם עם משפחות פביליה לג זה היה נקרא זה משפחות עם וככה ניצלו כל הבולגרים עזבנו בולגריה טיפלו בנו טוב כל ערב כבפים ושלישים כמו אצלנו בבלקנים, זה ארצות הבלקנים, בולגריה, יוגוסלביה, יבא מטורקיה זה אחד, זה האימפריה הטורקית זה שם עזבנו את בולגריה, נכנסנו ליוגוסלביה, כאן היה כבר הכל מההפוך, מרוב הטוב שהיה לנו להפך הכל, שם הפרטיזנים היוגוסלבים נקבו לא רק בכולם, גם בנו אבל אנחנו באנו איזה אנטישמים, הסלאבים, זה היה הסלאבים ראיתם עכשיו אחד עם השני נהרגו ביוגוסלביה, הם אכזרים מאוד הם היו משתמשים כדורי דומדום, את יודעת מה זה? היית בצבא? את ראית פעם כדור דומדום מה שעושה לבן אדם? לא ראית. אל תספר לי. זה פה שפוגע פותח את זה כמו פרח ככה. את הבשר פותח אותו ככה כמו פרח. אין יותר גרוע מזה. לא קיבלו אותנו בעין טובה. היוגוזביה, אני לא יודע מה, היו כמה יהודים שבאו לעזור לזה והם היו גם כן בפחד בקיצור פחד, אמרנו אהה אם זה ככה, יומיים שם טראק, ברב, בואו ניכנס דרך יוגוזביה ימם, יש שם איזה עגבול רצינו, אה לא שכחתי אחרי זה מה היה? עברנו באיטליה, היינו בברי, נכנסנו לאיטליה, פעם אחורה פעם קדימה, לא אכפת לנו, ניכנס בכל מקום. היינו בברי שבוע ימים, ראינו קצת, אז כבר, איך אומרים, רצינו כבר לגעגועים. התחילו הגעגועים לצחק כבר עד עכשיו היינו חתיכת מטומטמים שלא חשבנו שום דבר רק על אוכל ורק על זה עכשיו כבר הראש התחיל לעבוד בכיוון אחר על געגועים מה יהיה איתנו לחשוב בימים בסוף אל תשאלו זה היה הזמן הכי קשה שלנו, שלי, אני לא יודע של אחרים ומה אני אעשה, יש לי רכוש, אני אעמוד בצנונית, איך אני אוכל לטפל בזה? באנו בגבול, סטופ, מי אתם, מה אתם, אנחנו ימנים, יהודים ימנים מים יהודים שלחמו יחד איתכם, מה אתם רוצים? נתנו להם זמנים הכל טוב ויפה אני כשדיברתי ראה את השעון שלי הקצין מתחיל טוב, תתחילו לעלות היו שם המשאיות של האומרה לא ידענו עברית כל כך טוב עם הזה הם דיברו אנגלית, אנחנו לא ידענו גם אנגלית היו כאלה שדיברו צרפתית דיברנו איתה מטרקית, צרפתית היה אחד מקסיקאי יהודי, דיברנו איתו

ספניוני באתי אני לעלות, סטופ, עוד שנייה אני לבד, כולם עלו משום מה אני נשארתי עם המקסיקאי יותר לדבר הוא אמר, אתה לא עולה למה? למה אני מסביר לו? מה אתה נותן לו מתבייש? אתה עושה לנו את זה? מה קרה לך? אתה תיתן לי את השעון, אני אשלם לך ואני אתן לך ללכת על יד הנהג איזה פרוטקציה אני אומר אתה עושה אבל זה הדבר היחידי שיש לי מכל הזה איך אתה לוקח לי את זה? אני אמרתי אתה בן אדם? תישאר שם אומר צאו המקסיקאי אומר לי תן לו תן לו אני אקנה לך שעון הכי טוב אומר לי בספניאנית תלהי תלהי מה הוא אומר? מה הוא אומר? שאלו את זה ביוונית את יודעת מה שאני עניתי לו? תלהי הוא אומר לי שאתה מלוכלך אם האנגלים הם ישימו שמה תגיד לו שאני מצצב עליו הוא אומר הקציו הוא היה בפקשת הגבול ועכשיו רציתי את השעון קח את השעון הוא נתן לי כסף זרקתי לו על הפרצוף עליתי עם הנהג ונסע הוא וואה צוחק אמרתי משם אני הסברתי אני בימנו לא אשאר עם כל הרכוש שלי עשיתי חישוב טוב ואמרתי איפה שהלך העוף שילך גם המרק אם המשפחה שלי הלך שזה הבסיס בא נשאר לי המרק הסיבה שילך גם זה לא רוצה לדבר ישראל מלחמות ומלחמות לא אכפת לי אני בא זה היה החישוב שלי אז באתי בימה, נפגשתי עם כמה חבר'ה שם היה לנו הארגון שלנו שם קומוניטה זה נקרא, סוכנות היה איזשהו מסעדה שם, היינו הולכים דרך כל במסעדה שותים בירה, שותים, הולכים דרך היה לנו כסף הסוכנות היה לנו בכסף, ליהודים נתנו לנו קצת אבל אני לא הייתי צריך אני תיקר כשבאתי כעבור יומיים אחרי שזרקתי את היוונים וזה לא, כעבור שבוע ימים היו לי כבר אני ירוש אני אזה מהטאבו, מכל המקומות שאני אבא לבית האמיתי הרלכתי לכל היושבים שהכירו אותי אמרתי להם תדברו אני לא לא באתי אליהם מה שהייתם הייתם מהיום והלאה תשלמו לי שאני אוכל גם אתה צודק אבל הוא לא יצא על זקנה מזקנה עיוורת נתנה לי בוכת כזאת עיוורת אני עשבתי כל הכסף שהייתי אני לא רוצה אמרה הוא את הלב שלי אני לא רוצה תיקחי את הכסף תכין תקני תעשי מה שאתה אני לא רוצה את הדירה הזאת רק ואז התחלתי עם הזה והם עזרו לי אמרו לו לי יאללה לך הם לא היו היהודים כאן היית מר הביתה עכשיו תלך לעשות את זה למירון מה מפני שלא לוקח כסף ואיפה אתה יודע שלא לוקח הוא ייקח כסף אז פעם לקחתי כסף מכל אחד מעכשיו ויאללה אתם משלמים לי עזבתי צריכה לראות היה לי המון כסף היה לי מזוודה מלא חבלות ככה תיקנתי את החנויות, אני בעצם תיקנתי עם החבר שלי, היה לי חבר בנאי שרק שלא היה קם בישראל בנינו את זה, זה הכל ופתאום יום אחד אני נמצא עם החבר'ה שלי שפתחנו עסק במשותף היה חבר'ה שמצא בית חרושת והוא אמר, הנה אני נותן את הבית חרושת, הוא הכיר אותם ואתם שלושתכם, אנחנו נחלק לארבע אתם תעבדו ואני את המסחרות שנותן לכם התקנו, אמרנו זה ישן, בסדר התחלנו לעבוד שם בשביל תפותה היינו עושים סכינים, מזלגות, כפיות בובות של זנמיניה, של כל מיני דברים ויטרינות של זה, הכל עשינו ופתאום אני יום אחד שומעים שהיום באים שני משאיות של בנות מגרמניה בנות שלנו, כל אחד, אחות, חברה, אשתו, היה. ופתאום אני בא, ומי אני רואה שם? את אשתי היקרה יחד עם החברה שלה. אני הכרתי את החברה שלה כי הייתה באותה כיתה בבית ספר איתי, ואת אשתי הכרתי כשאני אהבתי אותה. בגלל שהיא ידעה טוב לרקוד אני הלכתי איתה ועם החברה שלה ולא חשבו אבל היינו בחברת נוער ראיתי אותם, נו זה בסדר גמור הם שלחו משם, מהסוכנות שלחו אותם לבית ספר גדול שם של היהודים שם בחדרים שמו מיטות והכל וסידרו שיהיה להם הכל הכל בסדר כל ערב אני הייתי גומר הייתי הולך אצל הבנון מה יש לי שם לדבר את זה יום אחד אני אומר לאשתי מה אתם עושים כאן תבואו אצלי יש לי כל כך הרבה חדרים וזה ובתים תבואו אני נותן אשתי אומרת אני לבדה לא הולכת איתך עד שלא נתחדן אני לא הולכת איתך לבדה טוב זכותך זה את צודקת אני אמרתי תכירו את חברה מה היא עושה אשתי היקרה? היא לוקחת לי עוד ארבע חברות לא, כמה לקחת גברת? טוב, עוד שלוש בנות, עוד שתיים, שני אחיות וגיסה אחת טוב, באנו, נתתי להם שני חדרים, הסתדרו ביניהם, אני אמרתי, רבותיי תהיו כאן אני אביא אוכל, סיגריות, הכל מה שאתם רוצים, אנחנו רוצים רק חולצה נקייה והכל נקי

בבית ופתאום אחד מתחתן ברח, השני ברח וזה, נשאלתי אני, אמרתי, היא אמרה לא, בשום אופן, אני אמרתי, מתי היא נוסעת, החברה שלה, יש לה חברה באשדוד טובה מתי שהיא נוסעת אנחנו, למחרת אנחנו מתחתנים לא, אנחנו רוצים שיהיו גם כן, בסדר. אנחנו היינו בחתונה שלהם, אנחנו התחתנו, עשינו חתונה בבית שלי. בבית שלי, באו חברים עם קיטרות וזה והכל, עד שש בבוקר. עשינו חתונה נהדרת. כולם התחתנו, עשרים זוגות, שלושים זוגות, אנחנו התחתנו לכבד. חבר שלי עלה, חייבי את הרף מהאוזן, תפס אותו, דמי אותו במים. נתן לנו גדולשים והכל והכל וככה התחתנתי וככה אני צובר איתה 52 שנה

00:56:40 Interviewer
ואתה הגיד לי את מה קרה למשפחה שלך?

00:56:44 Pepo
מה קרה למשפחה שלי? תקף אחרי יומיים במחנה ריכוז ידענו.

00:56:49 Interviewer
אמרת מקודם שלא ידעתם בדיוק מי יחזור.

00:56:53 Pepo
אמרתי שרצינו אגב הוא אמא אלו לבוא בשלוני כי למצוא איזו אח וידענו מי נשאר מהמשפחה,. זו הסיבה שאמרתי שלא אבל באנו מאיפה? חלום דלקיץ, חלומות דלקיץ לא מצאנו כלום

00:57:12 Interviewer
מתי התחתנת?

00:57:14 Pepo
התחתנו בדיוק בראשון לנובמבר 45.

00:57:18 Interviewer
.46

00:57:20 Pepo
הבת שלי הגדולה היא 46, באוגוסט 46 45.

00:57:28 Interviewer
,סליחה.

00:57:30 Pepo
כן היא נשארה בערב הראשון באריון עשינו חתונה נהדרת כל יום קסם היה, הייתי לוקח אותו.

00:57:43 Interviewer
מה עשיתם אחר כך?

00:57:47 Pepo

אחרי זה פתאום יום אחד זה מופיע בעיתון שכשבאנו אמרו היוונים שאותנו לא ייקחו לצבא כי. היה איזה סכסוך בין אנשי הממשלה ואנשי המלך והקומוניסטים הייתה מהפכה פנימית, רבוליציה אז פתאום היה ריח של מלחמה רצו לקחת אותנו, אחרי שהחלטתי ללכת למחנה אמרתי אחר כך אני אגיע למחנה אמרתי מה אני אעשה בתשתי בהריון ככה לבדה וזה והכל, נאז הזה שילך הכל, באתי חזרתי לקחת אותה בכוח התחילה לבכות, כשאנחנו אחרי שהשתנדלנו בית כזה יפה והכל, אמרתי אנחנו יוצאים מכאן. כאן התחילו הבעיות שלי, כי אני לא יכולתי לעבוד באוניות ובנמלים והכל, כי השם שלי לא היה אותו דבר. השם שלי היה הכיתות שקראו

00:58:45 Interviewer
לא הבנתי.

00:58:48 Pepo
בצבא להתגייס, הכיתות של גיוס, זה היה גם הכיתה שלי. אז לכן הייתי צריך לעשות משהו. אז? הלכתי במשטרה, זה הקצין הזה שהציל את האח שלי במלחמה. סיפרתי לך את זה

00:59:07 Interviewer
כן. בהתחלה סיפרת.

00:59:10 Pepo
סיפרתי בהתחלה.

00:59:12 Interviewer
ויאללה. אנחנו נעצור כאן ונמשיך בקלטת הבאה.

00:59:16 Pepo
יאללה, בבקשה.

00:59:50 Interviewer
קלטת מספר 7, רעיון עם יוסף כהן. היינו כשהחלטת עם אשתך לברוח.

01:00:00 Pepo
כן, אז החלטתי ואמרתי לאשתי, בכתב, הכל, אמרתי, תראי, אין ברירה, זה לא, נראה. ואיך. בורחים עכשיו? זה צריך תעודה. נזכרתי שאח שלי היה לו בן אדם שלא סיפרתי את זה, כשהגעתי בימן פתאום אני מופיע אחרי המכות שנתתי לימנים, הביאו אותי במשטרה ומי זה שיפט אותי הקצין הזה? אז הקצין הזה אמר לי אני כאן, אני אעזור לך כמו אח שלך. וכשנזכרתי פתאום שהנה יש לי, נראה, אבל ללכת לקצין להגיד לו תחליף לי את התעודת זהות זה דבר נדיר היה לי האומץ והלכתי אצלו, אמרתי לו יש לי משהו מסובך ואני לא יודע איך להסביר לך את זה אני לא יודע איך תקבל את זה אבל אני מוכרח להגיד לך אתה תקשיב אם אתה רוצה לעזור לי, אמרתי לך שאני אעזור כל דבר שאתה רוצה כסף, מה שאתה רוצה, לא רוצה כסף אני אמרתי, לא רוצה אז מה העניין? סיפרתי לו, כך וכך ואני צריך תעודת זהות תחליף ולברוח מושקרה אתה מכניס אותי עכשיו אבל מה אתה רוצה? אני תק וורח זה משהו אחר רגע אחד, הוא הרים טלפון לחבר שלו במשרד הפנים הוא אומר לו ככה וככה יש לי איזה עניין אתה יכול

לעזור הוא אומר לו בשבילך לא יעזור תן כאן אז הוא אומר אני בעוד שעה תשלח מישהו עם שתי תמונות אני אתן לך תעודת זהות על המקום סגר את הטלפון הוא אומר לי תרוץ מהר למטה יש שם חנות השלישים מוצאים תמונות תוציא שתי תמונות וזה מהר באתי הבאתי לו שתי תמונות הוציא לי תעודת זהות יאללה בבא לוקח את השתי מולכים הולכת אצל סוכן יהודי נותן לי כרטיסים לאונייה קולנסיה אנחנו נוצרים מסלוניקי לאטונה בקיצור עברנו שם תשארי שם באונייה, זה סערה כזאת, אני תפסתי את אשתי על הדק למעלה עם שמיכה וכולם הכירו את ציות הנשמה, אנחנו למעלה לקראת, לא קרה לנו שום דבר באנו בעצונה, שמענו צורה בעיה אחרת הלכנו נפגשנו איפה זה הפטיס, איפה זה החבר'ה שלחו אותנו למקום, הגענו לשם הם לא רצו לקחת אותנו בגלל שאשתי, אמרנו לו שאשתי היא בריאה והיא הייתה בריאה, היא הייתה כבר בחודש החמישי ובאו החבר'ה שם שהכירו אותנו אמרו לזה למפקד של הבריגדה אמרו לו, תשמע אדוני, אתה לא לוקח אותם אנחנו לא הולכים לישראל כולנו מה תעזוב בן אדם שיקחו אותו במצב סיפרתי להם את האמת לבסוף החליטו ביניהם היו שלושה דוד, בוביק ושרי שלושה חבר'ה הם החליטו לבסוף הם קיבוצים כי כולם מפקדים החליטו לבסוף לקחת אותנו הכניס אותנו באורווה שם טעים טעים באורווה ממש על סוסים שהיה עשו את זה שמו מיטה שם נתנו לנו את האור, עם החבר'ה עם כולם שם הסתדרנו כי אשתי מצאה חברה שלה, מצאה חברות שהיו במחנה ריכוז יחד איתה שכנים, הכל נפגש לשם חבורה על הכיף אחרי כמה זמן בפטישיה, חודשיים הקימו את כולנו הביאו אותנו בסוניה, יד הערים, יד הים שם איך הביאו אותנו? אמרו שאנחנו במחנה ריכוז, אנחנו כולם חולים צריכים אוויר, נקי וזה, והביאו אותנו ושם נשארנו גם כן במחנה הזה, אני מספר בקיצור, נשארנו במחנה הזה באוהלים, איזה אוויר, נוכלים זיתים, דבינות ו... ושוב כל היום וזה, ואספת הים. אני, התפקיד שלי זה היה לנקות את כל האורלים, שכל אחד לקח תפקיד אביץ, אם לבישלון מדבר וזה, ואני הייתי לוקח את הבגד ים, הייתי שם על המטתי למעלה, ישר הייתי אומר לאשתי, אני בזה באסלעים, לא רחוק היו אסלעים באספת הים, תמיד אחרי זה היינו קופצים, שם היית רואה 20 מטר. את הרצפה כל כך הרבה מים יש שם עינים קטנים זה תענוג זה מקום נקרא סוני היום בנו שם בתמלונים וזה אז ב-46 לא היה דבר קשה בקיצור יום אחד זה היה לקראת שבועות 46 כן, זה הכניס אותנו וזה, והעביר אותנו ליד ערב אחד, בלי אור, בלי שום, בשקט, בין השמאלים של החיטה והכל וזה, עד שהגענו לסלעים, לסלעים ירדנו הספינה, בא שמה, ספינת דיק שבנו, עשו תאים, תאים, תאים, והכניסו שם 464 אנשים. קפץ זה לא מילה, שרדינים אנחנו היינו ככה, אבל מה לעשות? גם כך זה, בשמונה ימים לקח לנו הדרך וטסנו משם, בדרך התנקשנו עם ספינה אחת, טבענו אותה והמשכנו, בדרך הפגשנו עוד ספינה קטנה שביאה עוד כמה יהודים, גם הם נכנסו אצלנו ובסוף כל פעם שהיינו רואים את הפרגז הזה, האנגלים היינו נסערים אחרי חפריסה, אחרי רוד, מקומות מוסרים ככה בין הערים ועד שיום אחד תפסו אותנו זה היה ביום השלישי תפסו אותנו, יום הרביעי תפסו אותנו היה לנו מכונאי אילם שהיה במחנה אלקוז גם כן הוא היה מכונאי מה זה מעולה המכונאי הזה הורה שהאנגלית עשו את זה, הלך למכונה של הספינה, הוציא בורד מלמטה באו האנגלים, היו סנאבגן, קשרו אותנו, אנחנו ניקח אתכם לקפריס הלכו להדליק, הייתה נכבד נמסת האם הזו, היו סנאבגן עזבו אותנו באמצע הים, ברחו הם ברחו והם שמו את המורג, אנחנו נדאגנו כיוון אחר הכיוון שלנו היה להריע חזרנו אחר כך, עברנו ארצילי, אחר כך עברנו אשדוד, עד שלי למסל תפסו אותנו עוד לפני שראינו את האורות של תל אביב ראינו את האורות של הארץ וברגע שתפסו אותנו זה כבר היה מרוע הפעם הוציאו אותנו לא נדלק אנחנו נדליק אותם כשירו אזרקו כבדים כשירו אותנו עם הפרגדה הביאו אותם אבל בדרך אנחנו התחלנו בריקודים וזה שיגענו את האנגלים אמרנו שאנחנו ברגע שאתם תיקחו אותנו לקפיס אנחנו נכנסים לים וקפצנו קפץ לו עשרה מצד שני את עשרה קפץ לו עשרה מצד שני שיגענו את האנגלים וזו הייתה למען האמת האונייה היחידה שנכנסה בחיפה ולא בקפריסין, אוניית המפעילים ואף אחד לא מדבר על זה האונייה חייב הרייך שזה אחת האוניות המוצרחות ביותר

שזיכרונו לברכה בן גוריון בכבודו בעצמו יחד עם גולדה ועם ספיר עם כולם היו באו שם לקבל את הפנים שלנו אמרו חבר'ה אתם אתם מעולה, ומה שעשינו לאנגלים שבאנו אז משא ומתן מפה ומשם הם אמרו אנחנו מכניסים אתכם לאתליט טוב, העבירו אותנו באתליט, נכנסנו באתליט אבל שם משום מה גוד אמר, שאני לא יודע מי שדיבר אמר תראה יש נשים מהבטן, היו הרבה אנשים מהבטן מה לעשות? אמרנו אין מה לעשות, תראה מה שנעשה לא, אנחנו כאן, מה נעשה עכשיו? גבירו שאנחנו אחרי שבע ימים יוציא אותנו אחרי שבע ימים הוא הוציא אותנו אבל החבר'ה יצאו נשארו חודשיים, שלושה, נשארו בתלית אנחנו יצאנו יצאנו, אני הייתי רשום עם החבר'ה של הברגדה הייתי רשום בקיבוץ תג יוסף שאני כתבתי את זה גם כן אבל משום מה אמרתם אני אלך למלא ראיתי קיבוץ לא איפה זה? לא ראיתי את המחנה שם בתליד איפה זה? הוא אמר זה כמו שאתה רואה עם גדר עם עמדות וזה אמרתי מה אני נכנס עוד הפעם למחנה? אמרתי לא לזה לזה תסלח לי עזוב שהם ברחו תיק ומיין איזה תיק הם עשו לאנגלים וברחו אחד נהיה טרקטוריסט הוא הלך למטה מהטרקטור ברגע שאנחנו עברנו ירדנו שם גריס בפרצים היה לו תעודת זהות והכל וזה הוא לקח את התעודת זהות באנגלים והיו קורא לו מה קרה אומר לו מה קרה מה יש אומר לו אתה ירדת, מי זה שירדת? מה אתה אומר? הוא ידע אנגלית טוב, בעוניין הוא דיבר איתם אנגלית, אני רואה, תגידו שאנחנו כאן כן, אז הוא אמר, מה אתה רוצה? שהוא דיבר אנגלית בקורונה, תעודת זהות, מה רגע? הוא אומר, אני סורי, הוא אומר לו סורי השני הוא הנהג של האוטובוס, שהיה צריך להעביר אותנו מחיפה לזה להקליט הוא נהיה נהג, על הכיסא היה לו כובע וזה ותעודת זהות בכל תראה שהוא טריק משהו ויצאו כולם פתאום אנחנו במחל באתלית לא היה אף אחד נהיה, יצאו אז ככה שחיכו בחוץ באתלית כשהשתחררנו הוטילו ראו, אני ראיתי שעבר אוטובוס לתל אביב, טראג, אני ואשתי באנו לתל אביב באנו לתל אביב, הייתה לי אחות, אני לא ידעתי שאחותי הייתה אלמנה היא כתבה לי כשחזרתי מגרמניה, מימה, כתבתי לה מכתב והיא שלחה לי חבילה בקשרה, עם בגדים, עם הכל, הכל אבל לא ידעתי שהיא הייתה אלמנה, היא לא הרסתה, ב-44 באה למת מהפנדצית, ניתוח הפנדצית זה נהיה פריטוניק וזה והלאה טוב, אבל במסקנה היה לה מעליות, את יודעת באותו זמן מעליות הזה אני, מה זה, אני שייר, הביאו אותנו בתל אביב, העלקתי את הסוכנות הביאו אותנו בזה, ברחוב עלייה שם היה בית עולים של הזה הביאו אותנו בבית חולים היו עולים בחצר, שם היה בית ספר תיכון גדול עכשיו בעולם שכבו אנשים עם הבטן, כולם, כל העולם ובעולים ישנו הגברים אני באותו הערב חיפשתי את אחותי, היא ידעת איפה שהיא גרה, חיפשתי את זה באה אחותי, אני מחפש מצד אחד, היא באה לראות איפה שאני היא ידעה, אמרו לה, בטח היא יבואו בבית העולים אז באנו, ראינו מזלו הכל, אמרתי זו אשתי וזה וכו' וכו', הכל בסדר קראו כמה זמן, נשארנו כמה ימים, אמרתי שאני מה לעשות איך נשאר כאן וזה והכל למה מסכנה חדר אחד קטן שלי, למדה אבל מה, היא אמרה תשמע לך תחפש לך דירה, יש לי מאה דירות ונראה אחר כך מה שיהיה הלכנו בשכונת התקווה, זה היה הלהיט של המעפילים שלנו וכולם הלכו שם, מצאו את הדירות מצאנו שם דירה, אבל מוזנחת ככה אמרתי, אני אעשה את הדירה הזאת בלעד ועשיתי מילה, אני נכנסתי כמה, 100 לירות נתתי דמי מפתח וגמרתי 2 לירות כל חודש אני בינתיים מצאתי עבודה, הייתי בצפת הים, תיארתי עם הדוד שלי, פתאום שומע הרעש של המכונות שלנו אני ניגש לחלום, אני רואה מכונות של ניתוש נראס בפנים, אבל הבית הוא לא עיניי, הוא רק יידיש ואני יודע קצת יידיש אני אומר לו, פוזרנסטפומר אומר, מה אתה רוצה ממני? אני פליט שבאתי עכשיו, הכפיל הרבה, אני רוצה לעבוד בוזבאי סטימנץ' הוא עושה לי ככה, מה אתה יודע, אני מדבר טוב עם זה טוב, אני אומר תשמע, אני לא רוצה שתיקח אותי לעבודה, אני רוצה שתראה מה אני יודע ואחר כך תחליט אתה בעצמך אבל אבל אבל, בא הבן שלו, היה ילד גדול, אבא אומר לו בוא תמינית, הוא אומר לו, תחכה קצת והוא שרה את זה, ואתה צועק ככה סתם, נראה מה שהוא יודע בוא תיכנס הוא אומר, אני נכנס, היה ילד אחד עם צינור, זה מגומי זה לא נקרא צינור זה? צינור כן כן, אל תשימי לב, יש דברים

שאנחנו לא יודעים, עד היום טוב הוצאתי מהידע את זה, שמתי, אני תפסתי, ראיתי, מה אתה רוצה שתעבוד? הנה יש לנו כפיות כאן. שם היו עובדים כפית כפית, אני תפסתי 13 שלמה, 12 חצי ביד. שם במכונה היה נוטרה וזה, שאתה ממיר בנוטרה ואתה עוצר את המכונה. אני לא חיכיתי, אני ידעתי, אני שמתי את היד ככה, והוא עוצר לבד, זה הולך לבד. אה הוא מודה לזה אני שיגע אומר אבל זה משוגע לא ראיתי דבר כזה אני עצרתי את המכון על זה עצרתי תקוות לקחתי את הזה ועוד צאתי את הבדוק החלטתי את זה והתחלתי לעמוד טוב תעמוד הוא אומר בא הבן הוא אומר אחרי מה אתה זה בגרמנית דיברנו קצת וביידיש תעשה תכין את זה אנחנו נראה ואז דגה אני רואה שאתה מנהיג צורך טרסר אחד היו עושים בשעתיים ארבע טרסר ביום אני עשיתי במשך ארבעים דקות עשיתי את הטרסר בפעם הראשונה בא אבא לבית ואומר גמרת? מה גמרת? אני עושה אותו ככה, בלי שהוא בא לבית ואומר שדבר הוא לא יקרה מה אתה עושה, מה אתה עושה אחרת, תסתכל הוא ככה, יש לו מהמגדלת ככה הוא לקח את המגדלת אוי רבני שלו, אתה זגית אוי רבני שלו, אתה זגית הוא ראה את הכל, הוא רואה שאני עשיתי בסדר אמר לבן תוציא אותה בחוץ אני רוצה לדבר איתה מה נעשה הוא אומר לך תראה מה שהוא עשה בכל הזמן ואני שומע את זה אני הייתי בדלת אחרי הדלת ניקח אותו הוא אומר איפה יש דבר כזה ניקח אותו נו פרובלם הוא אומר לו אז כן יאו תריץ אותו נכנסתם בפנים מה השתיווץ? פונסונטק? דו ארבע שתיות מיום ראשון אתה עובד כאן מרי זה הייתה פקידה גבעי הפיליפון פיליפון זה חמש שתיות את יודעת מה זה היה באותו זמן חמש שתיות? תן לו חמש שתיות אני אומר לו עוד לא התחלתי לעבוד מחר לך באתה, תקנה לך חולצה כחולה, תקנה לך אוברול בשביל לעבוד ביום ראשון אתה בא פיקס תודה רבה וככה זה הלכתי, קניתי באתה ביום ראשון ובאתי קצת יותר ממוחק הם קיבלו אותי, אמרתי שהייתי באתר, הם פתחו בשמונה וחצי וזה, נתן לי את המקום במחלקה, זה המקום שלך, כאן אתה עובד. ולא תאמינו, כעבור, התחלתי לעבוד, האחראי שם התחיל לעשות בתחתונים, הוא לא ידע, הוא התחיל לעשות לי שטיפה, למה אני עובד מהר, למה אני עובד ככה. זה לא מהר, זה היה הרגל שלי לעבוד בצורה כזאת הוא התחיל להדליק, אני משום מה שמע בעל הבית שהוא מתחיל להדליק משהו, הוא התשין עליו, לא אני והוא אמר, אתה יודע, אם אתה תתחיל איתו עוד הפעם, אתה בחוץ ארוץ, יודעת, נשאר באנו לשלם אני רואה הוא לא משלם לי כמו שצריך, הוא ניתן לי 80 אגורות ביום דירה זה היה פה איתו אני רואה מה זה 80 אני עובד בזה, אני בא בצורה הזמן שלי תשמע, אני רוצה שתדע לנו היה בית חלוש שאנחנו לא ככה סבבה נשים תשמע זה עבודה שלא אין עכשיו כל כך הרבה עבודה וזה ואתה תתחיל, אנחנו נראה אחר כך אני בלי של 80 אגורות לא אעבוד, הולך לבניין לעבוד, אמרתי לו, לא אעבוד כמה אתה רוצה, אני רוצה להיראה ב-20, הוא אומר, זה שעובד כמה שנים כאן הוא מקבל להיראה 25, אני רוצה יותר, אותו דבר כמובן נאמר בפני שאני עושה כפול ממנו על ידו אה הוא התחיל לדבר איתי הרבה הייתה לי מברשת שסימרתי זרקתי לו כמותית דינג איך שיצאו התחיל לקלל אותי דינג בא לו על הפרצוף הלך לו הגרון ככה אמרתי עוד מילה אחת אני אורג אותך כאן אני אמרתי לו אתה תקלל אותי? עבור מה? עבור מה? אני דיברתי את האמת, מה אתה רוצה ממני? אתה בעל הבית שלי? אתה תגיד לי מה אני אגיד? אני אבקש חמש דקות, רק חמש דקות. אתה לא מספיק זה? אתה עובד יותר מהר ואתה עושה מדויק? אני אעשה הכל מה שטוב לי. בינתיים אני את העברית תפסתי, כי אני ידעתי קצת מהתורה, מזה, ידעתי. וככה זה... נשארתי בבית חרושת כעוד חודשיים יצא מכרז ממדינת ישראל זה מה שאני מספר זה מ-46 עד 47 ומדינת ישראל הוציאה חוק את המנורה עם ישראל ראית את זה? יש הלוחיות האלו מנחושת והוציאו את זה למכרז מי יעשה יותר טוב ויותר בזורה זה ייקח את זה בא הבן, כולם הלכו הביתה, שב, כך וכך ישנן, אתה תוכל לעשות את זה? תראה לי, הוא הראה לי, זה? חייך אני עשיתי בטנינות שלמות וזה, זה רחמניה, אמרתי לו בשבילי אה, מה אתה מדבר? שמע אדוני, אתה לוקח, כל אחד לוקח דוגמה ונתנו לכל אחד שני דרכיות, כל המטלום, פללום, פליקס, זה היה, ארגז, היה כמה זה, כמה חבר'ה, שלושה,

ארבעה חבר'ה. אני עשיתי לו אחד, אבל עשיתי לו כמו שצריך. אבל הבית הוא רע. אוי, אברוך הוא הזה ככה, תעשי שם! איך? הוא אומר פליקס לבן קח את זה תעטוב את זה, ניקיתי אותו אמרתי לו לא מנקים ככה את זה אני אראה לך איך מנקים את זה לקחתי אבקה של סבון של ליטוש סבון עשיתי אותה אבקה אחרי שעשיתי אותה אבקה נתתי אמרתי לו מתי אתה הולך? מחר בבוקר אני אעשה לך את זה איך? מה אכפת? מחרת בבוקר אני בא לוקח את הסזורת פקודה הזו לוקח צמת סזורת ככה ואני אעמוד ואגלוף ואעבוד כל הכבוד אז השם שלי היה יצחק כי אני באתי עם שם של אחי גם שם לא יכולתי להחליט אני הכנסתי ב-54 תאמין את השם

01:23:05 Interviewer
אולי אתה יכול לספר קצת, נתקדם פחות קצת על תחנות בחיים שלך בארץ.

01:23:12 Pepo
כן, משם מהבית חרושת, לקראת קום המדינה, אז הפציצו מיפו, זרקו מרגמה למה זה, אבל. הבית סגר את זה, את הבית חרושת, נתן לנו פיצויים כמה שנתן, שזה היה בסיפור, והסתובבתי כמה ימים ונכנסתי לנו. לא הייתה לי ברירה, לא היה דמי אבטלה, אם היה דמי אבטלה יכול להיות שלא הייתי

01:23:38 Interviewer
סליחה. ומה עבדת בנמל?

01:23:41 Pepo
אוקיי, נכנסתי בנמל לעבוד.

01:23:43 Interviewer
בתור מה?

01:23:43 Pepo
בתוך סמר חוף. בנמל שם עבדתי 19 שנה, בקיצור.

01:23:52 Interviewer
עד איזה שנה?

01:23:53 Pepo
עד 65, עד שנפתח נמל אשדוד. אז אני הייתי פועל טוב וזה, באמת בכל מקום שעבדתי. קיבלתי איזה טילי עם שמות שלי והכל, ויש בחדר יש לי שתיים, אז לא רצו לתת לי, נתנו לכל החולים, לכל הזה הגדולים, ב-65 אני לוקח אותם לפנסיה, ואני תלך לאשדוד שם תעבוד קצת, תדריך, אחר כך תהיה מנהל עבודה. ככה הלכתי, דרכתי והכל וקראו אותי לקורס מנהל עבודה. הייתי בקורס ארבעה חודשים, שסיפרתי קודם, למדתי פילוסופיה, פסיכולוגיה, תורה מסיני. אבא שלי מרצה באוניברסיטה, היא אומרת לי מה זה? לסטודנטים יש להם פחות מזה. דוקטורטים, לא אתה. בכוונה עשו, אמרו קיימן, זה שלא... אני חושב, אבל הבת שלי חכמה הבינה את הרמז, היא אמרה, האמא שלה, היא אמרה, אני בא, כאן אני, אמלא לך, אגליז לך בכפית, ורואה שהכל. כי אני לא מטומטם, אני יודע כמה ספרות, אבל בכל זאת הראש שלי 30

שנה בנמל זה היה סתום, היו צריכים לנער אותו. והיא באמת היא נערה טובה, יחד עם השנייה שנמצאת בארה״ב בניו יורק

01:25:20 Interviewer
כמה ילדים יש לך בסך.

01:25:22 Pepo
הכל? ארבע, שלוש בנות ובן וככה זה הלכתי לקורס נהייתי מנהל כעבור שמונה חודשים עשו. יומיים משפטה, אמרו קיים באשדוד, הוציאו את כל הזה אתם זקנים מצהרות במנות החוצה, אנחנו כאן המנהלים הם בנו את הנמל, הם נראו ברבצים של הנמל בגלל זה זאת אומרת אם אני בניתי בבית מלון בתל אביב, עבדתי בתוך פועל אז הבית מלון הוא שלי כי אני עבדתי שם זה מה שעצמו אמרו כאן והצליחו והם הרגו את לסקו, צריכונו לברכה לסקו מתחנן עלינו ואמר חסי חייביסי אומר אני מתחנן אני אענה לכם, שלא לקחתי את כל הנמל ושלחתי שמה, הייתם מזדורקים את כל המרוקאים ליד. באמת, אנחנו ניקאי. אבל הוא לא עשה את זה, הוא שלח קומץ קטן שמה, הוא שלח קומץ של כבשים בין הזאבים, ועשו מאיתנו מה שהם רצו. עד היום אני סובל, כי הפנסיה שלי זה פחות מאלו החבר'ה שיצאו ב-65, אני יצאתי. ב-77', עוד 12 שנה. כששאלו אותי מה אתה רוצה, שלחו אותי 12 שנה בצוהר. קיבלתי בצוהר 12 שנה, שלחתי בשדות. אבל למעשה שם עבדתי, עבדתי, עבדתי בציוד מכני כבד. ראיתי שהוציאו אותנו מנהל עבודה וזה, הייתי שציוד מכני בין הראשונים. חזרתי לציון מכנית, הייתי עובד במנופים הגדולים וזה והכל, בטרקטורים, במזלגות, עברתי את הקורס הזה גם שמה, בקריקונים הגדולים וזה, וזה נגמר, הבעיה שעד ש-77' יצא לשקו בכבודו ובזיכרונו לברכה, הוא הוציא את הזה, הוא אמר אני אפצה אתכם, הוא הוציא אותנו בפסח המוקדמת. ב-77' איך שיצא החוק הלכתי, חתמתי ויצאתי ב-69% פנסיה במקום 70% הוא הוריד 1%

01:27:38 Interviewer
ואז איפה עבדת?

01:27:39 Pepo
עד היום ואז אני הסתובבתי קצת, חשבתי לא לעבוד יותר אבל לא יכולתי, נכנסתי לבנק. דיסקונט חבר שלי הכניס אותי הייתי בארכיון, במסלקה, בצ'קים והכל, עשיתי להם סידורים, אני אוהב את זה, כל עבודה אני אוהב, עד שהלכתי, נסעתי לארה״ב, שמה במקום חודש שנתנו לי חוב, נשארתי חודשיים וחצי, היה לי בת במקסיקו סיטי, והלכתי, ראיתי את מקסיקו, גואטמלנס, גואטמלנס, סבבה הכל. וזה, כשחזרתי כבר אמרו לי את המקום שלך לקחנו שיהיו לך שבועיים יוצא אחד אתה תיכנס אז אני עברתי שני הבנקים זה אחד מול השני ברחוב יהודה לוי אז פתאום אני רואה מנהל חבר שלי הוא היה מנהל איש הביטחון שם הגדול ומנהל כל התחזיקה וזה אז הוא אומר מה אתה מסתובב? אמרתי ככה וככה וככה בוא תיכנס, הוא נתן לי פתק לך לכל בשלום תעבור את המבחן הלכתי שם עברתי את המבחן דרך הבית הקבור שלו שם הם נקראו אותך קבור יומיים הם קראו לי יום וחצי קראו לי מי המתאטים הוא הלכתי שם לעבוד אנחנו נעצור כאן סליחה

01:29:02 Interviewer
ונמשיך בקלטת הבאה.

01:29:04 Pepo

יש עוד קלט? תודה.

01:29:33 Interviewer
רבה. קלטת מספר 8, רעיון עם יוסף כהן. אני רציתי לשאול אותך באיזה אופן השואה? השפיעה על חיי היום-יום שלך כיום

01:29:55 Pepo
להגיד את האמת, בהתחלה זה היה לנו לא כל כך טוב. אבל הזמן הוסף שלו, וכל זאת, וכל. הזה. כמו שסיפרתי פעם, אמרתי שכששואלים אותי איך זה יכול להיות שזה עושה רגע כל, אני אומר, אני בעצמי לא מאמין שהייתי שם, אני חושב כי זה היה איזה חלום רע. תשפיע בהתחלה, ולמען האמת גם היום יש פה ושם לפעמים איזו נגיעה

01:30:33 Interviewer
אתה יכול לפרט?

01:30:35 Pepo
כן, לפעמים בלילות, אז הראש זה הולך ואתה מתחיל לחשוב ומה ומו, להיזכר, אתה מחזיר את. הקלטת אחורה ואתה רואה איפה זה היה הבית שלך. באיזו צורה התאגר, באיזו צורה... בוודאי, כן, כזה, יש, יש משהו. אין בן אדם שיכול להגיד שלא היה, לא אשמה. אין. לא קיים דבר כזה

01:31:05 Interviewer
אתה חושב שזה השפיע על האופן שבו גידלת את הילדים שלך?

01:31:08 Pepo
לא, אני גידלתי עם כל הלב את הילדים שלי ולימדתי אותם כל מה שאני ידעתי. וברוך השם יש? לי משפחה לתקן. אני חלבאי, אני אומר, אני מלמד לנכדים שלי שיום שהוא ככה. אנחנו כמה נוכל להיות כאן? עד שכל יומניק שיש הזדמנות אני מספר להם. פעם הרבה שנים שתקתי, לא סיפרתי להם האמת. לא סיפרתי, לא רציתי להציב אותם, לא, לא, לא. אמרתי שמה זה מעניין

01:31:43 Interviewer
מתי התחלת לספר?

01:31:47 Pepo
התחלתי כאמור עשר, חמש, עשר שנה, בילדים שלי.

01:31:54 Interviewer
יש משהו שהיית רוצה למסור לאנשים שיצבו בקלטת הזאת אולי עוד הרבה שנים?

01:32:01 Pepo
כן, אני רוצה... פשוט להגיד להם א', שלא יפחדו מעבודת הקשות עם כל זה שאנחנו סבלנו. ואנחנו היינו רעזים ובכולים והכל שנית, שיזהרו בחיים שלהם לא יקרה מה שקרה לנו ענרנו, נסחבנו כמו קבצים רק בגלל אהבת המשפחות כי באיזשהו מקום יכולנו לברוח לערים כל

הצעירים אבל איך אפשר לעזוב אמא וילדים קטנים, איך אפשר? וזו הסיבה שהגרמנים חגגו כי אחרת היינו יוצאים כולם לערים, בירדן יש מספיק ערים בשביל להילחם, והובדק שכמה חבר'ה נלחמו, ואם המלחמה נגמרה שם בפברואר, אנחנו יכולים לגמור את זה יותר בהרבה פחות מזה

01:33:20 Interviewer
יש משהו נוסף שאתה רוצה להוסיף?

01:33:24 Pepo
מה אני למשל עושה? אני גאה בזה שיש לי משפחה כזאת ומבינים אותי טוב מאוד. אני בשביל. לגדר משפחה כזאת עבדתי קשה, קשה מאוד. מי שיראה את זה ומי שמכיר אותי ומי ששמע ממני או הכיר אותי, הוא יבין שזה נכון מה שעשיתי. עבדתי יום ולילה, אפילו בנמל כעבור... כמה זמן הייתי פותח את הנמל וסוגר את הנמל שני משמרות היו זמנים באשתות עם התחבור של זמן המדינה אני אוהב את המדינה הזאת אוהב וזה אוהב נורא את המדינה הזאת אני לא רוצה שאף אחד יפגע במדינה הזאת אין אני יודע על הוואי שיהיה שלום ולא יקרה משהו אבל אם יהיה אני מוכן לקחת את זה רוב הבעיה בגיל הזה ושיאהבו את המדינה מה אני יכול לתת

01:34:30 Interviewer
תודה רבה.

01:34:35 Pepo
טוב רבותיי הנה אנחנו יושבים כאן זו אשתי רגינה וכאן הנכדה שלי חמודה, הנכדה שלי הגדולה. במשפחה

01:34:53 SPK_3
וזו באה לי, האהוב שלי, גידלנו יחד בגיל 19.

01:35:04 Interviewer
יש עוד משהו שאתם רוצים להגיד לפני המצלמה?

01:35:07 Pepo
כמו שאמרתי, אין לנו מה להגיד, אנחנו מקווים שהנכדים שלנו ילכו בדרך שלנו שיהיה להם? תמיד טוב יפה את רוצה להגיד משהו

01:35:24 SPK_3
תדברי.

01:35:24 Pepo
להדור נקודות שלה.

01:35:25 SPK_3
תני לה איזה שהיא תדבר, היא יודעת לדבר יותר טוב מאיתה מה? מה יש לך מותר?

01:35:32 SPK_4
תודה רבה הלוואי שאת צודקת. שני הנודליקים האלה הם פחות או יותר מורי הדרך שלי ושל. עוד הרבה אנשים מהמשפחה שלנו. אני די נרגשת, אפילו לרגע קטן להיות פה לידם, בגלל ההזדמנות, כי גם מהסיפור שלהם וגם מההוויה שלהם היום כאן, אני חושבת שכל עוד בני המשפחה שאותם בעצם הקימו לומדים יום יום זה הלוואי שעוד אנשים הצליחו לשאוב מזה זה באמת הרבה מעבר לסיפור של מה שקרה להם זה סיפור על צמיחה מחדש הנה, אני פה וזה, זו תוכחה ניצחת ל... הוא לא הייתי לו תוכחה, אבל זאת פשוט מאוד טובה היה שירה של איך זה... דור

01:36:28 Pepo
החדש.

01:36:29 SPK_4
דור.

01:36:30 Pepo
ההמשך.

01:36:31 SPK_4
כן, דור ההמשך כן, אבל לא סתם דור המשך דור המשך של משהו שכמעט נקחד אז אני. מרגישה די מיוחדת טוב, אל תשקלי עכשיו

01:36:42 Pepo
מחר תשקלי אם זה היה טוב או.

01:36:44 SPK_4
לא טוב לא, לא, לא, אני לא מסכמת את החיים, אבל... אין צורך לתת לך מחמאות, סבבה.

01:36:50 Pepo
תודה רבה, אמרתי אני שחקתי רק דבר אחד נגיד אומרים תמיד שיכולים לשבת ולכתוב ספר. עבור זה כמו שאמרתי להם אני פעם אמרתי את זה לקתדרלה שלכתוב את הספר בדייקנות או פחות או יותר ממה שעבר עלינו אמרתי לו אז לארכיפטר הכומר הגדול שם שזה אחד הכומרים בכל אירופה אחרי הפפא מרומא אמרתי לו כשהיהודים יקבלו את השמיים בתוך נייר והים בתוך יודע זה אולי יוכלו לכתוב כי זה כמה שכותבים זה מספיק אין, אין סוף כי כל יום זה היה סיפור תעשי חישוב כמה, לא כל יום אלא כל שעה

01:37:52 SPK_3
אני יכולה להגיד לכם שיש לנו משפחה נהדרת ילדים ונכדים וכולם תומכים, אוהבים.

01:38:04 Interviewer
יופי, תודה רבה.

01:38:07 SPK_3

משפחה משהו משהו זהו.

01:38:12 Pepo
טוב רבותיי, זו אחת התמונות היקרות ביותר אני לא חושב שכל אלו שחזרו מגרמניה מצאו. תמונה כזאת זוהי תמונה של אמי ואבי, זיכרונם לברכה ואני שומר את זה עם כל הלב שלי

01:38:40 Interviewer
מתי התמונה.

01:38:42 Pepo
צולמה? התמונה הזאת צולמה מיליון לפני 30 אלף תשע מאות שנה זה ב-20 ומשהו אוקיי זו. תמונה של אחותי הגדולה שצולמה כאן בשנות החמישים מה שמה? בסוף שנות החמישים ושמה קוראים לה ז'נה קמחי על שם משפחה של בעלה וזו תמונה של אחיה יותר גדול ממני

01:39:32 Interviewer
מה.

01:39:33 Pepo
שמו? שמו יצחק שהוא נהרג בוורשה.

01:39:41 Interviewer
מתי התמונה.

01:39:42 Pepo
צולמה? התמונה הזאת צולמה ב-1936 וזו תמונה של אחי הגדול שמו דוד הוא נהרג בגרמניה. איך שנכנסנו למחנה ארכוז התמונה הזאת היא צולמה ב-1930 כשהוא היה בצבא היווני וזאת תמונה של אחי השלישי השם הוא אשר אשר נהרג גם כן בבירקנאו בפולין התמונה הזאת צילמה מתי שהוא היה בים הקצין בצבא היווני ב-1934 זה גם תמונה של אשר אחי יחד עם אשתו שתי אלה שהתחתנו ב-1933 זוהי תמונה שלי והבן דוד שלי שמו מרדכי שלם בדיוק בשנה הראשונה שהגענו לארץ ב-46 וזו תמונה של אחותי הרביעית קלרה יחד עם בעלה אחריה שילדו שני הבנות שלהם תאומות ב-1931 זוהי תמונה של חבורת יהודים חברים של האח שלי בשבעת ציון שזה היה מין ארגון של יהודים ציונים

01:42:01 Interviewer
שמאל לימין.

01:42:07 Pepo
זוהי תמונה הראשונה שיוצאנו אחרי השחרור, ארבעה חבר'ה האלו שחזרנו ביחד מגרמניה.. הראשון זה עובדיה, חבר שלי, שהוא נמצא היום במגדיאל, שיבדל לחיים. אני גם כן מופיע כאן השני. והשניים מלמטה אני לא יודע בכלל, אחד זה גרביאל והשני ז'אק, לא יודע אם הם חיים

01:42:41 Interviewer
איפה התמונה צולמה?

01:42:43 Pepo
התמונה צולמה איזה בחזרה מגרמניה. והנה זו התמונה היקרה ביותר שלנו, זוהי יום חתינתנו.. אני ורגינה והתחתנו בדיוק בראשון לנובמבר 45 זוהי אחת התמונות של כל משפחת כהן מימין לשמאל נמצאת מזל הגדולה אחריה אשתי רגינה השלישי אני עצמי, הרביעי אבת שלי שנמצאת בארה״ב למטה יושבים הבן שלי ברוך שהוא השלישי במשפחה והקטנה שלי זמירה וזו אחת התמונות שהוצאנו אותה בקיסריה ביום ההולדת שעשינו לאשתי רגינה בגיל 70 וכאן נמצאים כל המשפחה כהן, בלומנפלד ושניאק יחד עם כל הנכדים וגם משפחת לוי שזו הבת שלי הקטנה וזו אחד התמונות של הנכדים שלי הגדולים מימין לשמאל עמית יובל חמוטל וענת וזה אחד התמונות של הנכדים שלי שזה הבנות והבן של הבן שלי ברוך ממשפחת ברוך כהן

01:44:55 Interviewer
מה השמות שלהם?

01:44:57 Pepo
השמות מימין לשמאל זה זיו השנייה בעמידה זה סער והילד רון וזו אחת התמונות של הבת שלי. משפחת לוי, רוני וזמירה לוי וארבע ילדיו שזה למעלה רותם עם קובי ולמטה זה טל ועדית תודה רבה